

h

h. 59, 24

Vd
3135

DE
PACIS INTERPRETIBVS
DISSERIT

ET
A D
HILARIA PACIS
IN SCHOLA MARIAEMONTANA
CELEBRANDA

INVITAT

M. GOTTLLOB SAMVEL BAVERVS
SCHOLAE RECT.

ANNABERGAE
EX OFFICINA FRIESIA.

1763

1813 LIBRARIA
TITEL

215013

W

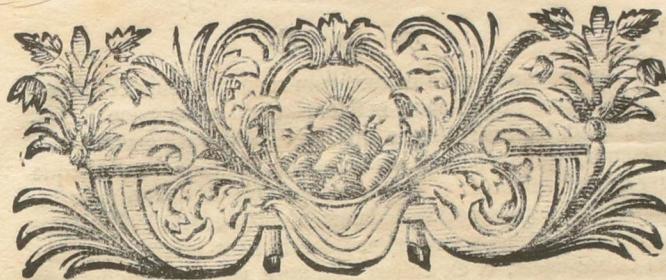
AD

HILDEBRAND

ALBERTUS HILDEBRAND

SCOTTISH

EVM esse, cuius sapientissimo numine, consilioque res humanae administrentur, qui vota audiatur, & nutu proprio mortalibus concedat, quae supplices diuina confusa clementia petunt, auspiciatissima hodierna luce e multis documentis in illustri monumento positis intelligimus. Quae enim per sex amplius annos varias inter belli funestissimi calamitates & sollicitudines innumerabiles, terrore ac metu prope enecati optauimus, & a summo rerum humanarum arbitro gemebundi precati sumus, eorum nos participes nunc esse redditos, laetabundi omnes confiteamur necesse est. Annuit DEVS optimus maximus votis, & Summos Europae Principes inter se acerrime digladiantes de restauranda pace cogitare in mentem non impulit tantum, sed etiam saluberrimis eorum consiliis coelesti sua gratia adspirauit, concordiaque inter eos reducta pacem desideratissimam patriae omnibus fere opibus exhaustae clementissime restituit. Pacem, magnum hoc & ingens do-

A 2

num

num dum nomino, quid humanarum rerum dulcior & salutarius nominare possim? sene nescio. Quid enim pace iucundius? quid laetius? quippe qua, vt Tullii verbis vtar, non tantum ii, quibus natura sensum dedit, sed etiam testa atque agri laetari videntur. Quotnam quaeso, & quanta pax innumeris triumphis potior, commoda complectitur! Qua sola, vis legibus, iudiciis auctoritas, sacris suis honos seruatur; qua cultus agris, & ex cultus fedulitate vberitas prouentuum manet, commerciorum secundior successus, securitas hominibus, certa cuique rerum suarum possessio, & quod maxime ad nos pertinet musarum decus praefidiumque redditur, quibus belli tumultu nil aliud, nisi tristis fuga, si modo quis locus bello vacuus, quo tuto configere possint, supereft. Iure igitur meritoque optimo' pax boni publici radix, opulentiae seges, foecundissima securitatis mater atque omnium bonorum nutrix dicitur.

Tanto, tamque insigni munere nos nostramque patriam ad incitas prope redactam, propitiis rebus humanis Numinis clementia rursus exhilarat. Diuinum profecto munus est, ad quod homines ex se & suis viribus nihil conferre poterunt, nec iam possunt, nisi vt illud grata mente excipient, illius auctorem, pro eo ac debent, laudent, vtque illud tueretur ac seruet piis precibus implorent. Quas partes etiam Schola nostra, prouida DEI cura inter tantas turbas armorumque strepitus, & tot discrimina rerum incolumis seruata, sibi vel in primis demandatas esse probe intelligit. Qua propter neque disciplinae nostrae alumni, neque alumnorum magistri in tantis beneficiis quanta DE VS in nos contulit, depraedicandis tardiores, quod ipsum graue, neque in agendis gratiis remissiores, quod impium foret, videri volumus; Sed gratissima pariter ac laetissima mente immensam Summi Numinis clementiam pie agnoscentes, eius laudes submissè celebrabimus. Quo facto pietatem nostram inter plausus ac vota

ta religiosissima pro Serenissimi atque Clementissimi AVGVSTI
Patris patriae Optimi Maximi Eiusdemque Inclitissimae Gentis salute
ac felicitate summa obsequii religione, quantum in nobis erit,
testabimur.

Prius vero quam eorum argumenta indicamus & nomina, qui e coetu scholastico in huius diei celebritate partes suas acturi sint, de *Paecis Interpretibus* quaedam prolusionis causa praemittam, nec tempori aliena, nec lectoribus, ut spero ingrata. Quam ad rem ut viam mihi muniam vis & natura vocabuli *Interpretis* inter latinos significanda videtur, cuius multiplicem et varium apud scriptores usum esse, omnes qui in antiquorum scriptis non hospites plane sunt ac peregrini, exploratum habent. At quum cuius verbo nativa quaedam vis insit ac propria, ad quam reliqui omnes loquendi usus referendi figendique sunt, qui conuenientes inter se propriam istam vocabuli naturam cognitione quadam attingunt, ita hoc quoque de vocabulo nostro, *Interprete*, certum est.

Dicitur autem in vniuersum de omnibus quorum opera, interuentu & intercessione aliiquid efficitur, siue ut *Cel. Ernesti* in *Clav. Cic.* reddit: Interpres, internuncius, mediator per quem quid transigitur inter duos. Hinc de omnibus adhiberi potest, quorum beneficio aut interuentione inter duo negotia contrahuntur, vel nomina, vel nuptiae, vel amicitiae. Quofit, ut auctores, quem alias dixeris, Pararium, Proxenetam, Conciliatorem, Mediatorem, Interuentorem, Conglutinatorem Προγενεσίδη Interpretem vocent. Vnde familiarissima ex lexicis & vocabulariis vulgaribus significatio qua redditur germanice: ein Dollmetscher, ein Ausleger, i. e. cuius ministerio utimur, vel ad linguam peregrinam s. alienam vel ad aliorum mentem intelligendam. Quo sensu *LXX illi viri*, qui foederis prisci diuiniora oracula graece reddidere, interpretum nomine insigniuntur; & *Plinius H. N. l. XXV. c. II. de Mibrata*

tibidate scribens, illum, inquit, solum mortalium viginti duabus linguis locutum certum est, nec de subiectis gentibus ullum hominem per *interpretem* appellasse. Nomen autem Interpretis inter Romanos peculiaris officii fuisse, ex multis antiquitatis locis constat. Erant nimurum interpretes homines, ex Apparitorum vel Libertinorum numero, quos inter exteras gentes adhibebant ad earum orationem interpretandam. Quod patet e *Cicer. epp. ad div. l. XIII. ep. LIII* vbi *Thermo Marcius* commendat, Interpretam, quod in longa apparitione singularem & prope incredibilem eius fidem, abstinentiam modestiamque cognouisset. Deinde mentionem fecit *C. Publili Menandi libertini hominis*, quem apud maiores legatos in Graeciam proficiscentes Interpretam secum habere voluisse, teltatur.

Ex innumeris fere aliis locis quibus huic verbo Interpretis reliqui significatus a me prolati tribuendi sunt, pauca tantum proferam. *Primus* mihi occurrit e *Virgili Aen. l. III. v. 608.* Ecce ipsa verba:

Tuque harum *interpretes curarum & conscientia Iuno.*

Iunonem autem, quam Dido interpretam curarum dixit, contextus docet, eandem fuisse amorum conciliatrixem s. proxenetriam, *προευνήσειαν*.

Sic interpres pecuniae pro illo dicitur qui etiam *Sequester* audit. Quo sensu priscos christianorum scriptores quos Patres vocant, Christum Seruatorem *humani generis*, *Sequestrum* appellare non dubitasse, liquet e *Tertull. de Resist. Carn. c. 51.* „Hic Sequester Dei atque hominum appellatus ex utriusque partis deposito commisso fibi. Idem in *libro de Patientia*: „Adeo satis idoneus patientiae Sequester est Deus, si iniuriam deposueris apud eum, vltor est. (*)

Alterum

(*) Quia scilicet Graeci verbo, *Μετίτης*, pro sequestro vtuntur.

* * *

*Alterum locum depromo e Ciceron de Nat. Deor. II. IIII.
vbi Grachus Aruspices interpres comitorum esse posse negat.
Quibus verbis, caue putes, Grachum intellexisse: Aruspices
aut indixisse comitia, aut acta in istis exposuisse, aut vim
actorum indicasse sensumque, id quod nec historia nec locus
noster patitur; Sed Aruspices seire, vult, vtrum iusta comi-
tia fuerint an vitiosa, id quod ex antecedentibus videndum.
Tertium denique locum suppeditat idem Cicero in Or. pro A. Clu-
ent. c. XXXVI. vbi nummarii interpres pacis & concordiae non
probati mentionem facit. Quis nummarius interpres pacis? nul-
lus sane alias, nisi corruptus et pecunia redentus pacis reconciliator.
Hic non esse sicco pede transeundam significationem arbitratur,
quam nomen interpretis inclinata fere Romanorum repub-
lica obtinuit. Inualecente scilicet prava eorum consuetudine,
qui honores petebant populum pecunia corrumpendi, eiusque
tibi redimendi vota, aderant huius rei administri, per quos pa-
ctio, teste Asconio fieret qui interpretes dicebantur. Plura de
huius vocabuli vsu, ne longior iusto sim, nec adferre libet,
nec ad disputationis meae argumentum quid pertinere video.
Videsis Ernesti Cel. V. l. c. it. Suarzium ad Plin. Paneg. p. 44.
Meum nunc esse intelligo, quinam Pacis fuerint Interpretes
ostendere, qua conditione, quoque ordine. *Pacis interpres*
in vniuersum si species, sunt omnes, qui alioquin internunci-
i, s. mediatores, licet mediator, is voculam apud Latinos
autores teste Erasmo vix inuenias, vocantur; quos *Lucanus*
C. B. L. X. 472 & *Silius Ital.* l. VI. 347. pacis sequestratos di-
cunt. Qui mittebantur ad bellantium inter se partes, vt, ani-
mis ad concordiam reconciliatis, pacem restituerent. Quod
inter alia exempla clarius appareat e *Liui Hift.* l. XXI. c. XII.
vbi Alorcus quidam apud Hannibalem, se pacis interpretem
fore pollicetur ad Saguntinos, missusque c. XIII. oratione ha-
bita pacis conditiones ab Annibale Saguntinis oblatas exponit.
Sed historia condocefacti scimus aliam inter Graecos, aliam
inter Romanos, aliam apud alias gentis pacis interpretum de-
prehendi rationem.*

Occur-

Occurrunt autem apud Graecos & Romanos, ceteras gentes nunc omitto, duplicitis generis interpretes, quorum alii ordinarii alii extraordinarii dici possunt. Hi, pro renata, e spectatissimis viris eligebantur ad lites componendas, non certum quendam constituentes ad hanc rem institutum ordinem aut collegium, qualis extraordinarius interpres pacis prolatus modo e Liuius Alorcus Hispanus nominandus esset. Illi contra, peculiare quoddam collegium siue ordinem peculiarem effecere, cui istae partes datae. Dicuntur apud Graecos vtriusque generis interpretes pacis, πρεσβύτεροι, πρεσβύτεροι, legati, nomen ab aetate gerentes, quod seniores plerumque ad munus legationis sumerentur. Sicut e lege Chalcidensium constat, qua „sanctum fuerat: Ne quis natus intra L. annos vel magistratum ageret vel legationem obiret, vid. Iul. Poll. Onom. l. VIII. c. XI. Singulare quoque nomine Εὐνοδίκοις, Εἰγνόποιοι, Μεσίται audiunt. Delecti et magistratu ad id munus gestamine vni sunt κηρυκεῖων caduceo & ad ministris σπανδόφόροις & κηρυκαῖς vid. Pollux. On. Thucyd. l. III. Hom. Od. u. 59. 102, & τ. 244. it. Iliad. u. 14. 178. cf. & Corn. Nep. Hannib. XI. 1. Ceterum notandum est, inter Graecos, praeter Magistratum, nullum peculiare collegium extitisse, pacis interpretum nomine insignitum, quod pacis mitteret interhuncios aut istius rei gauderet cognitione. At differunt a Graecis hac in re, ut in multis aliis, Romani. Quem enim fugiunt Romanorum Feciales quibus ratione ordinaria pacis interpretandi munus delatum fuerat, qui a Graecis ea de re εἰγνόποιοι siue ut Diogenes istos vocat εἰγνοδίκους, vertuntur. Eosdem Fecitus, nisi in mendo cubat locus, facros faderotes, pacis vel belli autores nominat, quod belli, pacisque facienda apud hos ius fuerit. Referendi autem sunt ad magistratus minores, a Nuニア Pompilio, an Tullo Hostilio secundum Plutarchum, incertum; institutos. Quo minus eorum auctor certus, eo certius e Liv. Hist. l. I. c. XXXII. relatum legimus Ancum Martium Iuri Feciali primum reddidisse formam. Idem ipse

Liuius

Liuius l. I. XXXVI. nos docet, collegii peculiariis, quod consti-
tuerent fuisse videre: Ne populus Romanus vlli foederatae
ciuitati bellum inferret. Vt ab exteris nationibus res iniuria
adentas repeterent; vt postulata facere recusantibus bellum
indicerent; de legatorum iniuriis cognoscerent, & foederum
conditiones feruarentur. *Vt pacem facerent ac minus recte fa-
ctam rescinderent cet. cf. Cic. de legg. l. I. it. Val. Max.* libellus
qui ipsi adscribitur, *de nominibus.* Quanquam Feciales non sem-
per fuisse pacis internuncios multis elocis patet, partesque cum
hoste agendi aliis viris spectatae fidei, integritatis & excellentis
animi saepe datas; acta tamen ad Feciales vt diiudicarent, sem-
per erant referenda. Cuius generis exempla cum innumera
fere legantur, vt proferam quaedam, non opus fore arbitror.

His missis ad viros alios potius progredior ad pacis inter-
pretes referendos. *Irenarchas* nimirum, pacis priuatae potius
restitutores quam publicae internuncios, atque adeo Feciali-
bus inferiores & dignitate & tempore, in scenam produco.

Nominis occasionem institutum Graecorum, satis notum,
praebuuisse videtur. Teste enim Plutarcho in Lycurgi Vita,
apud Spartanos fuit sanctum in educandis pueris: vt puer-
rum & adolescentium singulis clavis morum & disciplinae re-
ctores quidam praeficerentur, ex eorum ipso numero delecti,
ceteris prudentiores, alacriores & pugnaciiores, quorum quis-
que Αγελάρχης dictus fuit. Desumebantur autem tales Age-
larchi ex Irenis & Mellirenis. i. e pueris qui duobus annis e
pueris exceperant, & e maximis in pueris. Ecce tibi Plutarchi
verba de hac re e cit. loc. desunta. Καὶ ἀγέλας αὐτοὶ (παι-
διούμοι) προίσαντο τῶν λεγομένων ἐιρένων δὲ τὸν σωφρονεστα-
τὸν καὶ μαχιστάτον. Εἴρενας δὲ καλεστι, Τὰς ἔτος ἥδη δεῖται
ἐν παιδῶν γεγονότας. μελλειρένας δὲ τῶν πάιδων Τὰς περσβυ-
τάτες. Στόλος δὲ ὁ ἔιρην, ἐκοτιν ἔιρη γεγονός, ἀρχετε τε τῶν
ὑποτελεγμένων ἐν Τάισ μάχαις κ. τ. λ.

B

Hinc

Hinc duplex in *Lectorum* libris Irenarchae legitur significatio. Altera, qua Irenarcha dicitur is, qui disciplinae publicae & corrigendis moribus praeficitur, & paci praeferit, securitate viarum inuigilet. vid. *Vlpian.* in l. *Munerum D.* de *muncribus & honor.* l. 50. t. 4. & in leg. *Diuus ff.* de *custod.* & *exhib.* reor. vbi Irenarchae ita definiuntur: ut sint ὁι τῆς τᾶς δημοσίας εὐαγγελισταῖς.

Altera, quae legitur in *Cod. tit. de Irenarchis*, vt dicatur is, qui ad tollendas discordias, & pacando ciuium animos in ciuitate praeficitur. Qua de re *Civicius Observ.* l. 1. c. 33. Irenarcham ιερον 4. vocat φύλακα τῆς εἰρήνης; *leges Gotborum*; Pacis assertorem. Itaque quantum assequor, Irenarcha Germanice nominari posset: Ein Friedensrichter, et si munus Irenarcharum plura & maiora in se continet quam tribuuntur vulgo apud nos iis, qui audiunt Friedensrichter. Hinc sunt, qui putent, istud verbum conuenire, cum eo, quem alias Praefectum urbis aut minus latine Capitanum urbis vocant.

Licet autem Irenarcharum dignitas non leuis, ciues inter suos fuisse videatur, ad municipales & prouinciales tantum magistratus, minime autem ad urbanos est referenda. Nec satis liquet, sub quo tempore primi viri isto titulo affecti fuerint creati. Interea, ni fallor, Irenarchas libera republica vix deprehendes, aut forsitan haud longe ante prouinciarum partitioinem inter populum & imperatorem faetam. Qua in re si subfidiis, subtilius id indagandi destitutus, aluciner, libentissime errorem mihi eximi, meque humaniter corrigi patior. Quam incertus in eo versor, tam certum habetur, Irenarchas a Decurionibus creatos, a Praefidibus autem, quos vel Pro-Consules, vel Legatos Caesaris & Rectores prouinciarum fuisse, vel tironibus innotescit, esse confirmatos. Qua de dignitate apud Romanos plura omnino essent proferenda, quod si Pancirollus de Magistr. municip. Glossarium du Fresne, Sam. Pitisci Antiquit.

quitt. ad manus mihi essent, neque subtilior, huius rei disquisitio ad forum aliud magis, quam ad scholam nostram pertinet. Quare haec dixisse sufficient.

E diuerticulo in viam vnde digressus nunc rediens, iurenum nomina indicabo, qui e schola nostra Summo Irenarchae pro diuturnis bellis compositis, almaque pace patriae, quid quod omni Europae indulgentissime reddita, laudes decentissimas gratiasque diuerso dicendi genere sint reddituri.

Quod negotium in se suscepere sequentes:

CAR. AVG. BLVEHERVS, *Mariabergens.* τό Θεον finiti belli, oratiuncula latina recensebit.

CHRIST. GOTTFR. BILZIVS, *Mariab.* Prouidam DEI curam erga hanc scholam in pristini belli temporibus latine praedicabit.

CHRIST. FRIDER. ROSE, *Lichtenstein.* Pacem inter homines sine pace cum D E O minus esse firmatam, Graeco idiomate probabit.

CAR. ERID. TRAVGOTT KREBSIVS, *Ioeftad.* Commoda, quae pax studiis afferat latine.

CAR. CORN. BILZIVS, *Mariab.* Pacis praestantiam ¶ Germanice describet.

FRANCISCVS FVLDA, *Hungarus.* Sereniss. Principum Austriae merita de litteris, Gallice laudabit.

IOH. GOTTFR. SCHOENHERR, *Lauterbaicens.* Carmine Theodisco DEI caussam aget in huius mundi malis.

AD. FRID. WETZELIVS, *Hilmersd.* Proverbium Germanorum: Wenn die Noth am grössten, so ist die H. a. n. Germano idiomate ad tempora nostra accommodabit.

GOTTLÖB LEBERECHT NIEDNERVS, *Lichtenf.* Officia hominum post redditam pacem praecipua, latine enarrabit.

IOH. TRAVGOTT BLVEHERVS, *Mariab.* Laudem Dei, sumum esse officium post pacem restauratam, sermone patro

Vd
18

XII

10 3135 67

patrio afferet; ac in huius actus fine munus epilogi carmine latino sustinebit.

GVLIELMVS FVLDA, *Hungar.* Ciues ad laetitiam pro pace ligato latino sermone excitabit.

GOTTL. EHRENFRIED LANGERVS, *Seiffenſſ.* Belli pacisque tempora inter se conferet, carmine Germanico.

GOTTLIEB FRID. AVRICH, *Cygne.* Seren. Saxoniae Principum merita de re ſcholaſtica latino dicendi genere celebrabit,

Quibus adiungendi ſunt ſecundae & tertiae classis diſcipuli aliquot:

IOH. CHRIST. TECHELMANNVS,
CAROLVS CONR. FRENZELIVS,) Mariaberg.

FRID. GVLIELMVS BLVEHERVS,

CAR. FRID. LANGERVS, Lauterbac.

CAR. GOTTLIEB MARTINVS,
HENR. FRID. LANGERVS,) Mariabergens.

GOTTL. FRID. LORENZ.

CHR. FRID. TECHELMANNVS,

CHR. HIERONYMVS KLEMM,

FRID. AVG. LEBERECHT SCHMIDIIVS,

CHRIST. GOTTFR. MEINOLDVS,) Inquilini.

CHRISTOPH. HENR. BLVEHERVS,

GOTTLOB SIGISM. DONNER,

IO. HENR. FRENZELIVS,

GOTTLOB FRID. HERTELIVS, Zoerlit.

IO. HENR. STRVNZIVS, Mariab. qui pietatem significaturi atque laetitiam, variis modis vota gratesque Deo perſoluent.

Quorum omnium piis conatibus ut *Excellentissimi, Plurimum Reuerendi, Praenobilissimi, Consulitissimi, Experientissimi, Amplissimumque PATRONI, INSPECTORES, Fautores, Amici omnium ordinum* (d. XXIII. Mart. hor. IX. mat.) perbenigne intereffe velint, omni qua par est pietate ac obſeruantia rogo.

Scriebam Mariabergae d. XVI. Cal. Aprilis. A. O. R.

cl 15 CCLXIII.

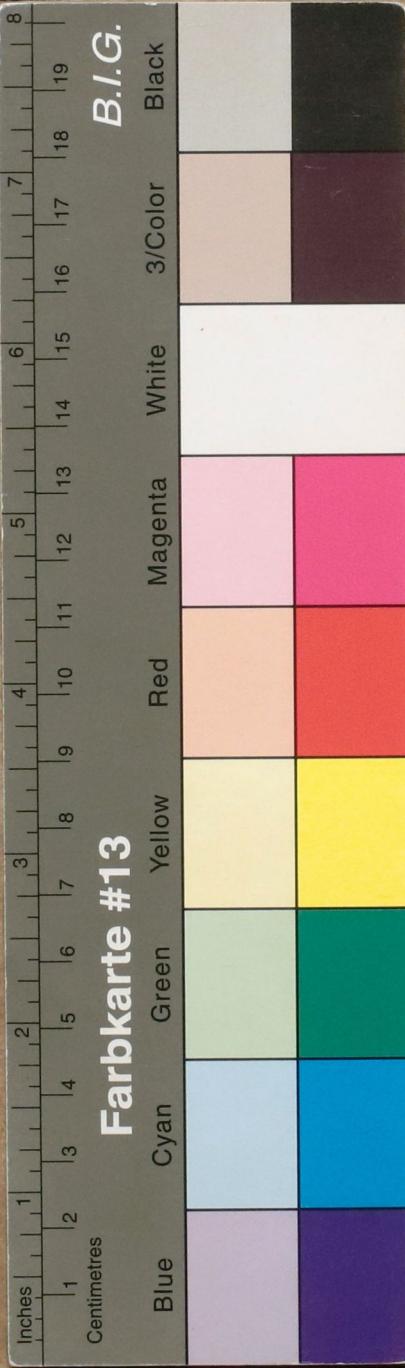
ULB Halle

007 661 797

3

B.I.G.

DE
PACIS INTERPRETIBVS
DISSERIT
ET
AD
HILARIA PACIS
IN SCHOLA MARIAEMONTANA
CELEBRANDA

INVITAT
M. GOTTLLOB SAMVEL BAVERVS
SCHOLAE RECT.

ANNABERGAE
EX OFFICINA FRIESIA.

1763

